

תת"ע 470/04 - בכר נאטור נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות
תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 470-04-22 מדינת ישראל נ' נאטור
תיק חיצוני: 98123405452

מספר בקשה: 2

בפני	כבד השופטת עידית פלא
מבקש	בכר נאטור
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסוקין בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 15.5.22, ונדון לקנס המקורי הקבוע לצדעה של העבירה בגיןה נשפט.

עינתי בטיעוני הצדדים בבקשת ובתגובהה.

היה מקום לדוחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניננו, בתיק בית המשפט קיימן אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא לבקשת (אשר סירב לקבל/לחתום) ביום 26.5.22; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כ-5.5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדוחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתיר לבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימן חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראISON, אני סבורה כי זה לא מתקיים בעניננו, שעה שמאישור המסירה בתיק בית המשפט (וככלל את מספר הדוח, שמו של המבוקש, ת.ז., כתובתו כולל ת.ד., וכן סטטוס המסירה, שם וחתימת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה לבקשת (لت.ד. כפי שמסר גם בסעיף 7 בבקשת) וחזרה בציון 'לא נדרש'; והmoboksh לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקבלה, ולא הציג כל

עמוד 1

ראייה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנהן סאלם; רע"פ 805/09 שמוֹאַל פְּרָפְּרָה נ' מדינת ישראל). וטענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ולא תתקבלנה אמירות מסווג זה אם נתענו בעולמא ולא כל תימוכין (ראו בסעיפים 34-35 לפסק הדין בעניין סאלם; רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבוי, 27.05.2018)).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשהמעערר לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדואר**" שנשלח אליו לדואר רשום. מכאן, הנטול עובר למעערר להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאין תלויות בו**". (עפט (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלomon נ' מדינת ישראל, 24.10.22, פסקה 7); וה המבקש בענייננו, לא עשה דבר וחצי דבר כדי לברר את נסיבות המסירה הנטענת מול הדואר.

לפיכך, המבקש לא עמד בנטול ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שה המבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טעنتهו, כי "הטכוגרפיה תקין לחלוון וכי השוטר לא בדק אותו בהתאם להוראות ולנהלים" (סעיף 16 לתחביר המבקש), ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתיית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנהן סאלם (פורסם בנבוי, 25.03.2018); רע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבוי, 09.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניית מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדך
הצדדים.